

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV.

ZATURDAG den 26sten AUGUSTUS, 1826.

N. 34

Gezrukt en Zaturdag's morge uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe W. M. LEE

MENDELINGEN.

ROMEINSCHE STRUIKOOVERS.

Getrokken uit een onlangs uitkomen werkje getiteld: *Tablettes Romaines, par M. Santo Domingo, Seconde edition, Bruxelles, Aug. Wahlen et compagnie 1824.*

De schryver nu eerst melding maakt te hebben dat onder Napoleon al de roovers benden in den Kerkelyken Staat uitgereid waren, doch by het herstelken van den Paus weder verscheenen zyn, gaat dus voort:

Het zoude een eindelooze arbeid zyn, indien ik al de bandieten wilde opsnoemen, die zich onder het Pauschap van Pius II hebben befaamd gemaakt door roof en mord: ik verge noeg my de merkwaardige feiten te vermelden van dezulke, welke geschieders verbonden is met de hedendaagsche historie van den Kerkelyken Staat.

Geven wy eerst een denkbeeld van deze roovers. Zy hebben geene gelykheid met gewone dieven, neen, te Rome neemt alles een meer verheven karakter aan. Het is niet de nood, welke deze buitengewone menschen tot het rooveraanpogt verleid;—het is veelmeer een wel beradene kus. Om deze te beproeven worden zy, die er na staan, om in hoo gezelschap opgenomen te worden, eerst aan strenge proeven onderworpen. Meest alle bezitten een hois, eenen kleinen akker, eenig vee, en—eene wettige vrouw. Zy geheerzamen aan eenen opperhoofd, hetwelk over hen een dictatoriaal gezag uitoefent: ook zy geuieten al de voordeelen van het volstrekt gezag.

Zy gaan allen op dezelfde wijze te werk: een blaauw pentren; een hois van dezelfde kleur versierd met twee ryan zilveren knoopen; een open hemd, aan den hals omgeslagen; een hoed met hoogen bol, en rooden en witten koorden; halve wel sluttende laarzen; een roime gordelband met zilveren haken vastgemaakt; eene patroontasch; een bandelier, waaraan een sabel en een vork, een lepel en een ponjaard hangen. Aan hunnen hals is een rood lint, waaraan tot op de borst afhangt een zilveren hart, reiliken in zich bevattende, en buiten op vertoonende, in verheven werk, de beeldtenis van de Lievevrouw met het kindeken Jezus. Dit is de krygshelstige en godvruchtige uitrusting van deze roovers, die, aan eene strenge tucht gewoon, niet dan in benden van dertig, vyftig en honderd man voorttrekken.

Alle gevaaren trotseren, alle soort van ontbering verduren, alle ongemakken doorstaan, zich aanhoudend oefenen, is hun dagelyksch werk. De aaneid van hunnen gang ontziet geen afstand; zy beklimmen de steilste bergen, houden daar hun maal, en slapen op de spits eener rots, zonder eenig ander bed dan hun mantel, eenig ander dak dan het gewelf des hems. Van de hoogte dezer natuurlijke vestingen dalen deze mannen van roof en bloed in de vlakke neder, vallen hunne slagtoffers aan, slepen hen in hunne schuitboeken, en brengen hen om het leven, als zy geen grooten losprijs kunnen betalen.

Het opperhoofd der bende, bekend onder den naam van *Diecinove*, omdat hem een teen ontbrak, is een van die bandieten, die, onder de regering van Pius VII. zich hebben onderscheiden door de grootste gruweligheden. Deze tyger was nog meer dorstig naar bloed, dan de arde god; of pyngde zyne slagtoffers lang voor dat hy dezelve doodde. Hy deed den eerspriester Busiano de verschrikkelyste pyngingen ondergaan, eenvoudig onder het voorwonder, dat de ze goetelyke kwaad van hem gesproken had. Hy sloed zynen vrouw de borsten af, om zich over eene voorgewende ongetrouwheid te wreken. In den omtrek van Rome was er niet één oord, waar hy geen schrik en moord had verspreid. Dit monster, welks bloeddorst veelmeer afgemat dan beredigd was, stelde aan het pauselyk gouvernement een' wapenstilstand voor, en deze stemde daarin met drift toe.

Zoodra hy en zyne medegezellen van den Heiligen Vader, als bandieten vergiffenis, en als Christenen absolutie hadden ontvangen, en nu met het borstwapen der onschendbaarheid bedekt waren, begonnen zy de treurige velden, welke nog rookten van het door hen gestorte bloed, te doorkruisen; zy waren vermetel genoeg, om zich aan de veders en meeders der door hen geslagte kinderen te vertoonen, en zich in hunne vriendchapp aan te bevelen; zy pleetsten zich zonder pligtpleging aan hunne tefels, om aan den familieaantyd deel te nemen; zy dreven hunne schaamteloos wredeheid zóo verre, dat zyvoor de oogen der verbleekte gasten hunne messen, op welke nog de

teekenen des misdryfs zichtbaar waren, bloot legden, en vervolgens deze moordtuigen bezigden, om het vleesch en brood te snyden. By het henegaan vragden zy geld, ter belooning van het verplichtend gedrag, hetwelk zy jegens de familie hadden in acht genomen, toen zy nog het ambacht van gauwdieven uitoefenden; en niemand had moeds genoeg om dezen eisch te weigeren. Op deze wys stalen zy zonder eenig het minste gevaar te loopen, en, om zoo te spreken, onder de bescherming van het Gouvernement, hetwelk, alhoewel zeer goed onderzigt van hun gedrag, voortging met d'gelyks dezeifde algemeene vergiffenis en dezeifde voorregten aan andere benden aan moordenaars toe te staan.

De bende aangevoerd door Corampono heeft, na met die van Diecinove in wreedheden te hebben gewedyverd, dezeifde vryheden verkregen.

Maar die, waarvoo het hoofdkwartier zich ophield in de omstreken van Sonnino verspreid de nog grooter schrik. De opperhoofden Marocco en Garbarone hebben, in de uitviuding van misdryven, een helsch genie ten toon gespreid. Hunne namen alleen deden de gansche landstreek van Fondi tot Rome sidderen van angst. Toen ik in deze stad aankwam, was alles vol van het gerucht hanner wreedaardige ondernemingen. Het Pauselyk gouvernement, hetwelk, in driegende gevallen, slechts halve maatregelen neemt, en niets dan kwelyk bevreemde ontwerpen vormt, niet hebbende kunnen slagen in het gevangennemen dezer schelmen, schaamde zich niet met hen te handelen, als de eene mogeodheid met de andere. De kardinaal, sekretaris van staat, werd tot hen afgezonden, zy hoo, nabij Terracine, eene zamenkomst met het opperhoofd Marocco en zyne voornaamste onderbevolhebbers. Deze wilden zich wel, na echter de overdroevoste eischen te hebben laten voorafgaan, vergenoogen met de jaarwedden en voordeelige bedieningen, hun door den kardinaal aangeboden; maar Garbarone, het andere opperhoofd, deze voorwaarden niet voordeelig genoeg vindende, verdubbelde zyne roofteryen, en vierde aan al de hevigheid zynen wreedaardige geaardheid dan ruimen teugel. Nieuwe bezendingen van het Roomsche hof, meer verleidelijke aanbiedingen, om hem over te halen tot het aannemen van dezeifde gunst en onslag van alle misdryven, waren daarvan het gevolg. Garbarone bleef doof voor de beloften des Heiligen Vaders, verwierp al deze pogingen tot bemiddeling met trotsche verachting, en beantwoordde dezeifde alleen door nieuwe gruwelen te plegen, en de bewoners van het platte land nieuwe zuchten van weedom en angst af te persen.

Eindelyk begaf zich de Rector van het seminarie van Terracine, een door zyne deugd en vroomheid achtenswaardig man, met een groot kruisflus gewapend, op weg, om deze strikroovers op te sporen, en kwam, na verscheidene dagen in het gebergte te hebben rondgezworven, by hen aan. "Ontfermt U toch over uwe medeburgers" dus sprak hy hen aan, vergeldt geen kwaad met kwaad! Wat begeert gy? Eene algemeene vergiffenis? jaarwedden? winstgevende bedieningen? het gouvernement zal U niet alleen dat alles schenken, maar het verbindt zich ook, om het besluit tegen Sonnino in te trekken, om uwe hoizen weder op te bouwen, welke in gevolge dat besluit, zyn omvergehaald, alle uwe gevangens makers in vryheid te stellen, en hen, zoowel als aan U, een leven zonder zorg te verzykeren." Zyne welspreekendheid, en vooraf deze aanbiedingen haalden de bandieten over. Maar de goede zedeling, niet tevreden met dit eerste voordeel, door hem behaald, dong nog naar een veel grooter; hy maakte zich ook sterk hen te bekeeren! Om van hen zoo vele bekeerde moordenaars te maken, bragt hy hen in zyn kollegie, waar de kinderen van de rykste familien in den omtrek hante opvoeding ontvingen. In het eerst betoonden zich de bandieten zeer vryg in alle vrome oefeningen, vasten, bidden e. z. v. Hun boetvaardig voorkomen verteederde den goeden Rector, die hen nauwelyk genoeg naar hun zin konde doen biechten en communiceeren. Nimmer geleken schelmen meer naar de godsdienstigste menschen dan zy; men zoude, hen ziende, gezegd hebben, dat er slechts eene kleine schrede is tusschen het misdryf en de vroomheid.

Maar het tooneel veranderde eensklaps. Vol komen onderrigt van alle byzonderheden, be-trekelyk de inkomsten en schatten der familien, wier kinderen met hen leefden, ligten de bekeerde gauwdieven hen allen in ééne nacht

op, en voerden hen naar het gebergte. De Rector was afwezig; men oordeele dus over zyne smartvolle verbaasdheid, toen hy zyn seminarie geheel ledig vond! Hy begreep na, maar te laat, dat hy welven in de schapekooi had ingevnerd.

In den avond van den dag, waarop dit ongeval te Terracine had plaats gehad, hield ik my eenige uren in de stad op. Te Velletri ongekomen, nam ik plaats op den postwagen naar Rome. Ik geraakte in gesprek met een' Romein de Heer Fasani, oud omtrent zestig jaren, en van een open en gul voorkomen. Bemerkende, dat ik met belangstelling naar hem hoorde, gaf hy my een beknopte schets van de vier getyden zynes levens. Het laatste, zeide hy, won het nog van de voorgaande door de wezenlyke en innige genoegens, welke het hem verschafte. Vervolgens schiep hy behagen in het schetsen van zyn hoiselyk gelok. Zyne gedachte vestigde hy menigmaal op zynen zoon, oud twaalf jaren, het voorwerp zynen teederste gewaarwordingen, en die in het kollegie van Terracine werd opgevoed.

Te Rome gekomen, namen de Heer Fasani en ik ons nachtverblyf in dezelfde herberg. Des anderen daags 's morgens trad hy in myne kamer, doods bleek, met de tranen in zyne oogen en een ontsteld gelaat. "Ach!" riep hy uit, hoe kan toch het menschelyk hart misleid worden! Gisteren was ik reeds in een' afgrond van ellende noergestort, toen ik U een tafereel van myne gelukzaligheid ophing. My rampzellige vader! ik was verre van te vermoeden, toen ik U van mynen zoon sprak, dat by my door een rot van moordenaars was ontroofd!"

Ik troostte hem te troosten. "Het is onmogelyk," voerde ik hem te gemoot "dat het gouvernement, hetwelk zelf het seminarie van Terracine, waar uw zoon werd opgevoed, gesticht heeft, niet aanstonds alle maatregelen in het werk stellen, niet alle opofferingen doen zoude, om uw' zoon te verlossen."

"Gy kent Rome niet" antwoorde hy "wy leven niet meer in de tyden der Franschen; de intrigling tot bescherming der goeden, de strenge dwangmiddelen voor de kwaden zyn met hen aan onzen bodem verdwenen."

Terwyl hy nog sprak bragt men hem een' brief. Hy beefde toen hy de hand zyns zoons berkende. Hy las: "Myn waarde vader! wees niet ongerust; ik ben welvarende. Ik bekind my by brave menschen, die alle zorg en vriendelykheid voor my hebben;—maar, indien gy niet spoedig twee duizend kroonen (ecus) zendt, zullen zy my doodden."

Brieven van denzelfden aard, geschreven onder den opgeheven ponjaard, waren gerigt aan de andere veders door hunne kinderen.

"Gy moet" zeide ik tot Fasani "den brief van uwen zoon aan den secretaris van staat brengen, en hy zal zich haasten om U te geven."

"De kardinalen, ach! die geven niets dan geboden" riep hy uit "zy hebben nog niet eens gulte genoeg voor het onderhoud van hunne maitresses en van hunne. . . Myn zoon zou reeds ter dood gebracht zyn, nog voor dat ik het zoo verre bragt, dat de secretaris van staat zich de moeite gaf den brief te lezen. Het is alleen op myzelve, dat ik hier moet rekenen!"

Op staanden voet deed hy zyn best, om zoo veel gulte byeen te brengen, als hy konde, zood het vervolgens aan de bandieten, met belofte van de twee duizend kroonen, welke zy geacht hadden, voltallig te maken. De andere veders volgden zyn voorbeeld.

De strikroovers hadden voor en na de meesten hanner gevangenen in vryheid gesteld. Er bleven niet meer in hunne magt, dan drie kinderen van twaalf, dertien en veertien jaren. Onder dit getal bevond zich de jonge Fasani.

Reeds liepen er in Rome de ongunstigste berigten. Men zeide, dat deze ongelukkigen waren vermoord geworden, ofschoon men hun raaisoen had betaald, nademaal er, van de drie, twee tebehoorden aan veders, die den post van regters bekleedden, en de vader des derden, Fasani, misse was geweest. Dat men zich verbeelde, indien het mogelyk zy, den verschrikkeliken engt, welke de laatste hierby moest ontvoren; elk oogenblik verwachtte hy het noodlottig berigt te zullen ontvangen. In dezen afgryzelyken toestand kwamen hem acht dagen als acht jaren voor. Eindelyk werd hem zyn zoon teruggegeven. Hy had my beloofd hem aanstonds by zyne terugkomst by my te brengen, en hy hield zyn woord. Ik konde myne tranen niet inhouden, toen ik dit kind omhelde.

De kalnte van zyn belangwekkend gelaat, op

hetwelk de gelezenheid en het aandenken te lezen waren, was slechts door eenige zenuwtrekkingen ontsteld. De taal, welke hy sprak, was niet de aan zynen leeftijd eigene; en het scheen, dat de eerste verschrikkelijke onderzanding van 's levens rampspoeden reeds zyn denkvermogen tot eene zekere rypheid had gebragt. Zie hier, waarop zyn verhaal nederkwam. "De roovers, die ons uit het seminarie hadden weggevoerd, ontwaronde, dat wy niet soel genoeg voortgingen, namen ons op hunne schouders, en het was eerst nadat zy het geborgte hadden gewoanen, dat zy voor de eerste maal stond hielden. Op hinnen weg eenige herders ontmoet hebbende, gelaatten zy hun twee vette schapen te brengen. De herders, op de hun aangewezen plaats gekomen zynde, doodden de roovers zelve de schapen, en braadden die aan een groot vuur. Na den maaltijd, waaraan wy deel namen, zeide zy een kort gebed op, in hetwelk zy den Heiligen Antonius dankten, voor de genadige hulp, aan hen in hunne onderneming bewezen. Een van hen las daarop een boek, waarin, onder andere historien, er eene van zekeren landlooper, Ricardo genaamd, voorkwam. De groote ondernemingen van dezen buitengewonen man bragten hen in eene vervoering van verbaasheid. Weldra waren er schildwachten uitgezet op verschillende afstanden, en ieder der roovers wikkelde eenen van ons in zynen mantel. Eindelijk, na allen het afbeeldsel der Lievevrou, hetwelk zy bestendig by zich dragen, gekust te hebben, legden zy zich neder, en sliepen in.

"Daags daaraan, reeds by de eerste morgenschemering, vertrokken wy, en gingen ons kamp opslaan op eenen berg, met klooven doorsneden, en byna ongenakbaar. Nooit hielden wy ons langer dan vier of vyf uren aan dezelfde plaats op.—Reeds had ik twaalf myner medemakkers in vryheid zien stellen, en nog kwam de beurt niet aan my. Wy bleven slechts met ons drieën nog gevangen over, en waren met hetzelfde touw, arm aan arm, aan elkanderen gebonden. Ik begon kwade vermoedens te krygen, ziende onze wachters met elkander zeer geheimzinnig spreken. Een van hen, die van de bende het tweede opperhoofd in rang was, ziende myne oorstige houding, zeide tot my: *Fassani wees gerust; men houdt zich bezig met een eind aan uwe gevangenis te maken. Doe intusschen voor ons eene predikatie over den dood!* Ik geboorzaemde, zoo goed ik konde, niet twyfelende, of ik had myne eigene lykrede en die myner medemakkers uitgesproken. Toen ik had geëindigd, sleepte de Roover ons alle drie zydelyks af onder eenen hoop rotien, welke over een' afgrond benen hingee. Hy trek zyn ponjaard, en stootte denzelfden mynen beider makkers in het hart. Het touw, waarmede wy alle drie aan elkander gebonden waren, sleepte my in hinnen val mede, en ik wentelde my in hun bloed. My aan de voeten van den moordenaar wederwerpen, zyne ontferming afmeeken, met bittere tranen om myn leven bidden, en wel in naam van Sint Antonius, dit alles was het werk van één oogeblik. Nu zweefde de dolk ongeker boven myn hoofd. *Stoot niet toe, riep het opperhoofd, dit zoude ons onheil aanbrengen; hy roept Sint Antonius aan; hy is de laatste! Maken wy alzoo ons hof aan Sint Antonius. Men maakte my los; het opperhoofd sprak my op eenen vriendelyken toon aan, gaf my een' ring en dezen vrygeleefbrief."* Het kind toonde my denzelfden, by was van dezen inhoud:

Si ordina a qualunque comitiva di non toccare Casata Fassani. Etriade, virtu e fedelta ()*. Door deze wordt aan elke andere bende gelast, om niet aan te voeren het geslacht van Fassani. Drieënheden, trouw en deugd.

(*) *Facciamo un quadro a S. Antonio.*

Een klaar bewys der nieuwelyke geloofbare, onmetenheid der monnikken in Spanje, "die zich alleen met het vermeten hunner lichaamen bezig houden, is het volgende:

"Een dezer geleerde heeren moest onlangs, in een koor, een *Latynsch* gebed voorlezen, hetwelk met de volgende woorden begon: *domine, custodi regem, famulum tuum!* (Heer, behoud den koning, Owen knecht!) daar echter de syllabe *fa* in *famulum* een weinig verbleekt en schier onleesbaar was, las de geleerde monnik frisch weg: *domine, custodi regem, mulum tuum!* (Heer, bewaar den koning, Owen muil ezelt!)"

Het is opmerkelyk dat de tegenwoordige koning in alle koninklyke *Caracteristiek* prenten afgebeeld wordt met het aanzicht van een muil ezelt, onder de benaming van *the Royal Mule*.

Nog in de laatste tien jaren der vorige eeuw werd de Spaansche echout by nacht, de heer Van Solano, voor de regtbank der *inquisitie* geroepen, omdat hy *Reynals geschiedenis der Europeesche volkplantingen in beide de Indien* had gelezen. De geestryke, die op zyn schip was, had hem aangeklaagd. Hy moest, op zyne knieën, de *inquisitie* om vermitslen smeeken, terwyl Reynals werk voor zyne oogen verbrand werd.

VERSCHYNSELEN VAN DEN TEGENWOORDIGEN TYD.

Thans, daar de Jezuiten in Frankryk dagelyks nieuw veld winnen, zal het niet onbelangryk zyn, een boek te doen kennen, hetwelk in het afgelopen jaar in dat land door een hunner kweekelingen is uitgegeven, en dienen moet om het volk door den schrik der hel en de vrees voor gruwelyke verwoestingen te bewegen tot onbepaalde gehoorzaamheid aan de Jezuiten, die de eenige redders van het menschedom kunnen zyn. De leer van dit boek heeft ook nog deze belangryke zyde, dat dezelve eene treffende overeenkomst heeft met hetgeen de ridders van den Domper in eenen anderen zin onder ons verkondigen.

De titel is: "*Hephameron of de zeven eerste dagen der Schepping van de Wereld en de zeven tydvakken der Christelyke Kerk, nieuwe letter en geschiedkundige verklaring der twee eerste kapitels van Genesis, der voorzeggingen van den Apostel Johannes en van andere voorzeggingen nopens de zeven algemeene tyden van vervolging. Door Cÿrille Lefevre, Post Directeur te Vitryle Francais.*" Het is een dik boek en bevat een zamenraapsel, zonder zamenhang of orde, van verklaringen, aanmerkingen en scheldwoorden. Wy zullen de merkwaardigste gedeelten daarvan aanstippen.

Doordrongen van de onfeilbaarheid van den Roomschen Paus, beschouwt de heer Cÿrille Lefevre ieder, die daaraan geen geloof hecht, als veroordeeld tot het eeuwige vuur. In zyne oogen zyn de woorden: Gallikaansche kerk, woorden zonder zin. Er is, er kan geene andere wettige benaming zyn, dan die van Roomsche Katholyke kerk. De Grieksche eeredienst, welke in het gansche Russische Ryk beleden wordt, is niets dan het werk van den vyand der menschen. De *Hellenen*, die hun bloed tegen de ongeloovigen vergieten, verdienen geen medelyden; derzelver standaard is een valsch kruis, hunne opperpriesters zyn uitgesloten van de kerk van Rome; hun geloof is niets dan oproer. De Grieken, zegt de heer Cÿrille Lefevre, klagen vergeefs over hunne ketenen; zy zullen onophoudelyk jammeren verduren, tot dat zy tot de Romeinsche kerk terug keeren.

Johannes zegt, in het 8 hoofddeel vers 13, dat hy eenen engel zag, die met grooter stemme uitriep: *wee! wee! wee!* Zie, hoe de heer Cÿrille dezen drievoudigen uitroep verklaart: drie groote rampen zullen der wereld overkomen: de eerste is het Protestantendom, de tweede de Wysbegeerte en de derde Godsverloochening.—Wy hebben de twee eerste reeds gezien, de derde nadert en zal het einde der dagen aanduiden. Verder wordt in de Openbaring (Hoofdst. 16 vers 13) gezegd, dat de Apostel uit den mond des draaks en uit den mond des valschen profeets drie onreine geesten zag gaan, den kikvorschen gelyk. Deze drie onreine geesten beteekeuen de hoofden van het Protestantismus, van de Wysbegeerte en de Ongodisterij.—De Satan, zegt de schryver, bezielt en beweegt hen; zy onderschragen zynen woedenden haat tegen het menschedom; zy willen alle eerediensten en alle gouvernementen ondermynen en alle wetten verkrachten, die de maatschappijen staande houden. Uit haat tegen den Schepper, zouden zy alle schepselen wenschen te doden en het Heelal te doen verzuiken.

Indien men aan den heer Lefevre geloof slaat, is de afgrond van den Satan, na eenige eeuwen gesloten te zyn geweest, op nieuw geopend. De schryver levert daarvan het volgende bewys: "Wy zien dit, zegt hy sedert de afkondiging der Constitutien, waarbij gelyke bescherming aan alle godsdiensten toegestaan, en eene beperking van het koninklyke gezag gemaakt wordt.

De heilige oorsprong der Jezuiten, wordt, naar het oordeel van den heer Cÿrille, in

de opening aangetroffen. Johannes zegt in de vers van het 11 hoofdstuk, dat God twee getuigen magt zal geven, die seteren zullen twee honderd zestig dag met zakken bekleed. Ziedaar, volgt den schryver, de goddelyke instelling der Jezuiten, meer dan veertien honderd en vóór derzelver opigting voorzegt. Hier volgen eene menigte aanmerkingen op deze maatschappij, bestraffingen van derzelver vyanden, uitlatingen van droefheid over hare onderdrukking, wenschen om haar spoedig herstel. Niet alles konde aanhalen, zullen wy ons bepalen by volgende uittreksels; zy hebben geene helderingen noodig:

"By beerryzen der Jezuiten, werd alles met een nieuw leven bezielt; by hunne vernieting kwynde alles, en alles ging tot zyn vor niet terug."

"De Jezuiten zyn de twee olyfboom, bestemd ouden vrede te doen wederkeeren; zy zywoorts de twee kandelaars, bestemd om e rede te verlichten; tevens zyn zy een erteerend vuur voor de drogredenaars e de vyanden der kerk."

De Openbaring zegt, dat al wie de twee getuigen zode willen beschadigen, gedood zal worden. De schryver merkt hieromtrent aan, da de vyanden der Jezuiten vandoos her varde kerk zyn afgesneden en uit de zameleving gebannen, als verstoorders der opbare rust.

"Zoo lang de Jezuiten vervolgd en uit de Katholyke Staten zullen worden verbannen, hebben de volkeren allerhande rampen te lichten, tot straf van hunne verharding."

"Johannes zegt, dat een beest, hetwelk uit den afgrond opkomt, den Jezuiten den oorlog aandoen, hen overwinnen en doden zal. (Hoofdst. XI. vers 7. Zoude men in dit beest de revolutionairen, de illuminaten en carbonari niet duidelyk zien?"

Kortom, "de verdryving der Jezuiten heeft den doodelyksten slag aan de Godsdienst toegebragt en hunne spoedige herstelling kan dezelve alleen van haren ondergang redden."

Op het einde dezer aanmerkingen, versterkt de heer Lefevre, niet te vreden met zyn eigen gevoelen op te geven, het gezegde door de getuigenissen der voornaamste aanhangers van de Jezuiten, de heeren De Maistre, de Bonald en den kardinaal van Bausset.

Overreed van de waarheid dezer verklaringen, heeft de heer Cÿrille daarop een geschiedkundig, bovennatuurkundig en godsdienstig stelsel gebouwd, hetwelk wy intusschen hier niet zullen opgeven. Er ligt den lezer weinig aan gelegen, dat de heer Lefevre, op eigen gezag, de during der geslachten verkortende, het einde der wereld op het einde der negentiende eeuw stelt; doch men zal ongetwyfeld nieuw opzien over het berigt, dat de Antichrist zeer zeker uit Rusland zal komen, en dat deze straffe Gods Europa hetzelfde lot als Polen zal doen ondergaan. Deze voorzegging verdient in de vergaderingen van het Heilige Verbond in ernstige overweging genomen te worden. De Directeur der Posteryen te Vitryle-Francais leert ons vervolgens, dat de voortgangen van dezen Moscovitischen Antichrist slechts eenen tyd zullen duren, dat God een Christen Prins zal verwekken, die aan het kruis de eer zal hergeven, welke hetzelfde zal hebben verloren, en dat alsdan het ryk van Christus een aanvang zal nemen; dan zullen er geene secten, geene verdeeldheden meer worden gevonden; de Jezuiten zullen alsdan heerschen onder het schild van het Katholyke grondbeginsel: *één God, één geloof, eene Doop*. Dusdanig is de toekomst, welke de heer Lefevre aan de wereld voorspelt.

Zyn boek levert nog eene menigte Jezuitsche byzonderheden op, welke wy niet stilzwijgen moeten voorbygaan. Ons bestek beveelt ons zulks. Intusschen hebben wy genoeg gezegd om den lezer in staat te stellen, tot het beoordeelen van het werk en den schryver, die beide zes eeuwen te laat in de wereld verschynten.

Parijs.—Een der dagbladen deelt den volgende brief mede, dien de koning van Pruissen aan de hertogin van Anhalt Coethen heeft geschreven, toen deze tot de Roomsche kerk is overgegaan:

"By den brief, welken gy my schryft

om mÿ te berigten, dat gy tot de Roomsche kerk zÿt overgegaan, noemt gÿ mÿ uwen raadsman en vaderlyken vriend; ik kan daarin slechts huichelary zien; want alvorens den gewigtigsten stap des levens te doen, raadpleegt men gewoonlyk zÿnen vaderlyken vriend. Ik heb U te Parÿs gezien, op een tydstep (1825) dat gÿ reeds uw besluit genomen hadt, en gÿ hebt het voor mÿ verborgen gehouden.

"Ik heb rÿpelyk over de gewigtigste voorvallen des menschelyken levens nagedacht, ik heb den Bybel en het Nieuwe Testament, alsmede de formulieren, verschiedene malen gelezen, en ik ben altyd vastelyk overtuigd geworden, dat de Evangelische de eenige ware en Gode welbelagelyke kerk is, en ik zal in dit geloof sterven. Dan wat zal er van de liefde en het vertrouwen der onderdanen, wier moeder gÿ moet zyn, worden na den stap, welken gÿ gedaan hebt, een stap dien men niet te veel betreuren kan? Waar zullen zÿ bescherming en steun vinden in de gewigtigste voorvallen van het menschelyke leven? Handel dus zoo, dat zÿ uwe nagedachtenis zegenen en niet verwenschen." (geteekend) **FREDERIK WILLEM.**

De Engelschen beginnen te bemerken, dat zÿ volkomen bedrogen zÿn in de hoop, welke zÿ, betrekkelÿk de mÿnen van Zuid Amerika, hadden opgevat. In eene vergadering van actionarissen der compagnie van de mÿnen van Chili, gehouden, met onmerk, om gezegde compagnie te ontbinden, heeft lord Teÿnham, een der directeuren, verklaard, dat hÿ bekende al te ligtvaardiglyk gehandeld te hebben, door deel aan gezegde compagnie te nemen; dat hÿ, na lange naspoingen, betrekkelÿk die mÿnen, uit eene zekere bron, erkend had, dat het onzin was, zich verder daarmee bezig te houden; iemand die onlangs uit Amerika aangekomen is, had hem gezegd, dat de wegen in de mÿn distrikten met gebroken karren en gereedschappen, als ook met beschonken Engelschen en Schotten, bedekt waren.

Den 22sten Augustus 1826.

BEKENDMAKING.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur dezer Eilanden ten behoeve der Heeren Officieren enz. van Zÿner Majesteits Pakket Brik Sirene, noodig hebbende eene som van ongeveer Drie Honderd Gulden, zal hoog dezelve Wissel voor dat bedrag op het Ministerie voor de Marine en Kolonien afgeven aan de genen dewelke verlangen mogen dezelve te verkrygen, en daarvoor by beslotene biljetten op den 23sten dezer tot des voormiddags te tien ure, ter Gouvernements Secretaris inteleveren, den voordeligsten koers zullen aanbieden.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Gouvernements Secretary, Curaçao den 21sten Augustus 1826.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er een Brieven Zak zal worden opgemaakt om naar Amsterdam verzonden te worden met de Nederlandsche Brik Maria & Jacoba, gevoerd door schipper J. J. Bert, en dat dezelve Brieven Zak op aanstaanden woensdag den 30sten dezer des morgens te 7 ure zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Den 18den Augustus 1826.

VAN wege Zÿne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur dezer Eilanden, wordt hierby bekend gemaakt dat de aangifte en inscheping van goederen die men zoude willen inladen aan boord van Rÿks Pakket Brik Sirene, dewelke den 1sten der aanstaande maand Sept. van hier naar Hellevoetsluis zal vertrekken, zoo mede de aanmelding van Passagiers om met de gemelde Pakket te vertrekken, oiterlyk op den 23sten dezer zal moeten geschieden; zullende men zich ten aanzien der inlading van goederen by den Kommandant van des voorsz. bodem, en tot aanmelding voor Passage ter Gouvernements Secretary, om aldaar de Vrecht of Passage gelden te betalen, hebben te verveogen.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Fiscaal's Kantoor, den 25sten Augustus 1826

DE ondergeteekende als daartoe door den Welgedelen Achtbaren Raad behooryk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewicht moeten voldoen 22 oncen voor een Reel; kundende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pene als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

W. M. H. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 18den Augustus 1826.

TE KOOP OF TE HUUR.

HET Huis staande en gelegen in de Willem Stad, Tweede Wyk, No. 305, toebehooren de aan de Wedame Luysoo. Te bezorgen by **A. DE MEZA.**

Den 18den Augustus 1826.

TE KOOP.

EENE fraaye moderne Engelsehe CHAIS op dubbele veren, zynde een Tibbury. Te bezorgen aan het Kantoor dezer Courant.

CURACAO.

Vaartuijgeninen uitgeklaard sedert onzelaatste

INGEKLAARD—AUGUSTUS

21. brik Good Return, Baker, New York
golet Union Filantropica, Casseres, Coro
brik Wilhelmina & Sophia, Romet, Maja
cayba

golet Josefine, Werner, St. Croz en La
Guayra

— Dos Amigos, Gonzalez, Coro

23. bark Peter, George, Porto Rico
golet Caraqueño, Ramires, Coro

— Aimable Soledad, Caravello, dito

25. — Maria, Claro, Porto Rico
UITGEKLAARD—AUGUSTUS.

18. golet Dezalo, Baend, Maracaybo
— Theresa, Daniels, Puerto Cabello

19. — Helena, Eitino, dito

21. bark Maria Manuela, Fernandez, Coro

22. golet Favorite, Marconjo, La Guayra

25. — Union Filantropica, Casseres, Coro

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 27sten Augustus ten 9 ure.
Predikdienst door Da. J. Muller, J. A. Z.

ZYNER MAJESTEIT'S GEBOORTE DAG.

Op Donderdag den 24sten dezer, zynde de 55ste verjaring des geboortedags van Zÿne Majesteit onzen geëerbiedigden Koning, werd dien dag met alle vreugde betooningen in deze kolonie gevierd. Vroeg in den morgen op het sein schot van het Fort Amsterdam, waren al de schepen in de haven fraayelyk met vlaggen verciert. Ten 8 ure werden er koninglyke saluten gedaan van het Fort Amsterdam en Z. M.'s brik de Panter; op den middag werden de saluten herhaald van het Fort Nassau en Z. M.'s brik de Panter, even zoo ten 4 ure des namiddags, van gemelde brik en het Fort Amsterdam. Ten 10 ure woonde Z. E. onze Gouverneur den Godsdienst in de Evangelische Kerk by. Te elf ure trokken de Schutterÿ en het Garnizoen in Parade binnen het Fort Amsterdam, alwaar zÿ door Z. E. in oogenschouw genomen werden. Z. E. hield naderhand een Levée op het Governements Huis, alwaar de achtbare Raden van de onderscheidene hoven alhier, de Heeren Konsuls, de Heeren Officieren der Schutterÿ, van den Landstorm en van de Zee en Landmagt en de meeste der voornaamste inwoners verschenen waren. Des avonds gaf Z. E. een Soupé en Bal in het Stads Hotel. Een aantal der inwoners en de officieren van de Zee en Landmagt en van de Schutterÿ en den Landstorm woonden hetzelfde by. Ten 9 ure werd er een prachtig vuurwerk afgestoken. Gedurende het Soupé werden er koninglyke en gepaste toosten met geestdrift en gejuich gedronken. De vertrekkende waren zeer net en met smaak verciert; de Soupé Tafel was overvloedig met de uitgezochteste spÿzen en wyne voorzien; en het onthaal behaagde het gezelschap zoo wel, dat er weinigen geweest zÿn, die de plaats verlaten hebben vóór dat Aurora een' bescheidenen wenk gegeven had, dat het tyd was om te scheiden.

VARIETIES.

Our readers will observe, that the new patent coach invented by Mr. Stafford, (a gentleman well known for his success in the cure of impediments of speech) which was exhibited last month, will leave this place for Manchester on Monday next, prior to its being disposed of. We take this opportunity of noticing the safety and beauty of this vehicle. The body and wheels are similar to the common stage coach. The novelty consists in the coach being hung from, in place of resting upon,

horizontal springs; and, its being so suspended in the centre, that it will swing from side to side, independent of the wheels, by moving upon segments of circles attached to the crossing springs, so that if the wheels on one side should mount upon an eminence which might upset an ordinary coach, the body of this, will in maintaining its perpendicular position, swing to the higher side, and by thus keeping a considerable weight on the higher side, prevent it from overturning. The same principle will operate should a wheel accidentally come off. This is a desideratum of great importance to the travelling public. The springs on which the vehicle is hung are attached to iron supporters, rising a considerable height above the axles.— These springs are nearly concealed under the coachman's and guard's seats, and the supporters are so contrived as to be ornamental. The whole is very neatly fitted up, and those who have ridden in it speak highly of its agreeable motion. We understand that the experiment was afterwards made, whether the coach would upset, if the two wheels on one side were removed; and the result was, to the surprise and gratification of the spectators, that the coach still maintained its equilibrium, though resting, on one side, on the points of the axles.—*Liverpool Adv.*

It is said, that in addition to the fifty millions of crusadas, in gold coin, left by the late king of Portugal, there are two millions in gold bars, two millions in gold dust, and a leather bag full of diamonds of inestimable value.

State of trade, and Distress of the Poor in England, and Ireland.

We lament to say, that so great is the depression of trade throughout the country generally, and in the manufacturing places in particular, that thousands of unemployed work people are reduced to famine and misery. In Dublin there are 2,000 looms idle, and 16,000 persons unemployed, all of them in a state of starvation. At Bradford 2,000 families require charitable relief. In Glasgow affairs are still gloomy, and it is supposed 10,000 operatives are idle. The stock of goods there is, however, believed to be low. Great depression is also felt in the iron trade, and in the Birmingham manufactories. The Bolton paper gives a frightful account of the dreadful misery prevailing there. "Hundreds of families (says the Chronicle) are reduced to one meal per day of thin oatmeal and water porridge; and many cannot obtain a full meal of this. Hundreds are without bedding, and are compelled to sleep under no other covering than the rags which they wear in the day time; the greater part of their clothes and bedding having been pawned or sold, to get a morsel of food for their starving children, and every vestige of furniture seized by their landlords, for rent. There is scarcely a house in which disease has not followed in the rear of squalid poverty; and medical men, when called in, declare that it is out of their power to afford any help; as the only physicians required are the butcher and the baker. The small pox, of a peculiarly malignant nature, has made its appearance upon Bolton Moor, and is raging with terrific violence." The subscriptions are nearly exhausted. At Blackburn, during the last nine weeks 14,000 individuals, more than half the population of the township, have been relieved weekly with food. This has saved many of them from starvation. Gratitude and thankfulness have been ardently expressed for this bounty. The Vicar and the gentry are actively employed in the work of charity. At Rochdale the distress is equally appalling.

Cure of a Deaf and Dumb Child.—A boy, ten years old, had been completely deaf from infancy, has been cured by Dr. Deleau, of Paris, by simply injecting air through the Eustachian tube which leads from the throat into the cavity of the tympanum or drum of the ear. This is an operation which might probably succeed in similar cases, and from the account given of it appears to have been accomplished without any inconvenience.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, June 14.

The Colossal Lion to be erected on the field of Waterloo is finished; it is 12 feet high and 17 feet long.

Extract of a letter dated Havana, May 28.

"The brig Catharine, captain Welsman, arrived here on the 26th inst. in 9 days from your port. The pirates, it appears, are again out—she being chased off Matanzas on the 25th by one, who, finding he could not come up with her in the vessel, pursued the Catharine in his boat; but she escaped. Part of the cargo of Rice per the Catharine, has been sold at 9 reals per arroba.

June 16.

From the Upland (Pa) Union, June 13.

Important Discovery.—Mr. Aaron Hannum, a respectable citizen of this country, has discovered a sovereign remedy for the expulsion of worms from children—the remedy is simple and one that can be obtained at all seasons of the year. The following are a few particulars as related to us. He says, while several of his children were going to their grand mother's in April last, on a visit they for amusement, took from leave or twigs of the Cedar trees, what is generally called the Cedar apple or knot. One of them who had been always very much afflicted with worms since the age of two years (now between six and seven) and every thing had been done for it in the power of a skilful physician for their expulsion but all to no effect, it was in a very delicate state of health, eat of several of the apples—the consequence was, that many worms were expelled from her—the remedy was again administered, and in twelve hours three hundred and upwards came from her. Mr. H. to be satisfied of its efficacy gave the apples to five of his children, who were all in good health—it had the same effect as upon the first. He also eat several of the apples himself, and the effect was the same. Thus thro' the medium of mere chance, perhaps one of the best remedies and the most simple has been discovered. Mr. H. makes the above public with a view to benefit the fellow citizens, an act in our opinion truly praiseworthy and magnanimous. He recommends to those who feel disposed to try the experiment, that the apples should be eaten nine mornings in succession, fasting—if dry to be pounded fine, and taken in molasses—or eat them just as they come from off the tree. At this season of the year, the apples or knots are to be found in great abundance on the cedar trees.

June 17.

Carthagena, May 14.—The congress have lately decreed, that to facilitate the opening of a road from Quito, in Venezuela, to the bay of Caracas on one side, and to the port of Esmeraldas on the other, the exertions of individuals shall be encouraged. Those who shall settle or build houses at those two places, or near the roads, shall be entirely exempt from all contributions, direct or indirect, for the national treasury, and from tythes and first fruits. Merchandize shall pay only half duties, except brandies; and all these privileges are secured for fifteen years.

The king of France lately purchased, at a million of francs, a country estate, to serve as an Agricultural Institute, in which three hundred pupils are to be taught Agriculture and Horticulture, scientifically and practically. He has assigned a considerable revenue to the institution, in order that the course of instruction may be obtained at the cheapest rate by the French youth.

Female Logic.—Dr. Byles having paid his addresses unsuccessfully to a lady who afterward married a man of the name of Quincy, the Doctor, on meeting her, said, "So madam, it appears you preferred the Quincy to Biles!"—"Yes," replied the lady, "for if there had been any thing worse than Biles, the Devil would have afflicted Job with it."

To drive insects from trees.—Bore a hole into the trunk of the tree, as far as, or into, the heart, and fill the hole with sulphur, and place it in a well fitted plug. A tree from four to eight inches in diameter, requires a hole large enough to admit the little finger, and in the same proportion for other larger or smaller trees. This will usually drive the insects away in the course of forty eight hours, but uniformly

succeeds, perhaps sometimes after a longer period. These facts were mentioned to me by the Rev. Dr. Woodruff. He stated, that a fine large shade tree in Albany was so infested with worms and caterpillars, that passers by were obliged to make a circuit to avoid it; it became so much of a nuisance that they were on the point of cutting it down, when application of this experiment in forty eight hours entirely cleared it of the insects. Col. Rutgers, of New York, has tried the experiment with uniform success; and in several instances, fruit trees which were almost lifeless, were restored—*Siliman's Journal.*

June 21.

From the Philadelphia National Gazette.

In the Senate of Mexico, in the month of April last, a bill was introduced, for the suppression, virtually, of the lodges of freemasons throughout the Union, as hostile to the established religion. It was discussed and rejected.

The Yellow Fever has prevailed this season, at Vera Cruz, in the most alarming manner.—A committee of two eminent physicians has been appointed by the general government of Mexico, to investigate the causes of the epidemic and propose means of preventing its recurrence.

The party in Mexico, anxious for the invasion and independence of Cuba, are much dissatisfied with the views of our Executive on that subject; while those views, as opened in the message of Mr. Adams on the Panama Mission, are received with exultation by the adverse party.

The Mexican Chamber of Deputies has passed a bill for the rigorous exclusion of all Spaniards, or Spanish subjects, from entrance into the ports of the Republic.

To prevent infection from the typhus fever.

—The sum of 5000*l.* is said to have been voted by parliament to Dr. J. C. Smith, for the publication of the following receipt:—Six drachms of powdered salpêtre, six drachms of oil of vitriol—mix them in a teacup, by adding one drachm of the oil at a time: the cup to be placed, during preparation, on a hot hearth of iron and the mixture to be stirred with a tobacco pipe: the cup to be placed in different parts of the sick room.

Trees.—The largest tree in England seems to be one on the estate of Lady Stourton, in Yorkshire, which, in 1716, was nearly 85 feet in height, 48 feet in circumference, at a yard from the surface, and 78 feet in circumference, when measured close to the ground. But this is nothing compared with the circumference of the great chestnut tree on Mount Ætna, in Sicily, which measures within the hollow of the trunk about 204 feet.

German Law Case.—Berlin, May 2.—A person of the name of Salfeld, who held an office in Hesse Darmstadt, and who has been dead above 200 years, lent in 1622, to the city of Worms, the sum of 5000 dollars, at 5 per cent. His wife survived him. After her death the heirs of the husband claimed these 5000 dollars, but the heirs of the wife disputed the claim.—The proceedings were protracted to an immense length by the ingenious lawyers, and at length, the two parties came to a compromise for the division of the fortune. But now the city made difficulties about the repayment. The storms of revolution which followed, caused the affairs to fall into oblivion. But the heirs of the wife have lately come forward and the tribunal has decided that if the heirs of the husband, whose residence is unknown, do not appear within two months, the heirs of the wife shall receive the principal and the arrears of interest for 200 years.

June 24.

Melancholy Intelligence.

The following account is given in the Philadelphia papers, received last evening, by the Union Line Cosch.

St. Louis, (Miss.) June 1.—High Water up the Missouri.—We are informed by gentlemen engaged in the Fur Trade, who have arrived from the establishments on the Missouri, within a few days past that the late freshet has been very destructive: that nearly all the houses, boats, and other property belonging to them, have been washed away, and the men, in many instances, barely escaped with their lives.

At the Mandan villages, the water rose 17 feet perpendicularly, in a few hours, and at the

Arickara towns 15 feet in 2 hours only. Such was its rapidity, that every thing on the low banks was either swept away or entirely inundated.

A band of the Sioux were encamped some distance below the Arickaras, when the water suddenly coming upon them, between sixty and seventy of their number, men, women and children, perished in its bosom. The scene as described to us, was truly appalling—some of the sufferers were seen in the attempt to swim, dashed down by the resist less current and crushed to death amongst the drifting ice and timber. Others hung to the branches of trees, until they became benumbed with the cold, gradually slackened their grasp, and were borne down the stream. Several of the men succeeded in climbing trees, where they remained considerable time in hopes of rescue; but their inevitable fate was only for a short time protracted. A sudden change in the atmosphere, accompanied by a heavy sleet, deprived them of all feeling, and they dropped senseless into the water below.

The rise is attributed to the melting of the snow and ice at the heads of the Yellowstone and Chayenne Rivers. These streams flow from the South, and are generally the first in the spring that pay their annual tribute to the Missouri. At the commencement of the present freshet, the ice had not broken up in the Missouri, nor for many miles up the other rivers; but, as the water rose, it forced its way down, bearing every thing before it, and breaking loose, with tremendous crashing, the thick ribbed ice of the Missouri.

A great many packs of Buffalo Robes were lost by the different traders, and some of these enterprising men, we are sorry to say, have lost every thing they possessed.

A scientific gentleman who has recently visited our Gas Works, informed us that they are built upon an entire new system, which is a patent right of Mr. Simeon Broadmeadow.—The saving upon this plan he says is very considerable, as the expence of cast iron retorts is quite avoided, and the coke produced is purchased by the masters who are not able to use the coke where retorts are made use of. The retorts are superseded by an exhauster, or pump, which draws away the gas from a common brick oven as it becomes generated, and an oven equal to three full sized retorts, may be built for 40*l.* and kept in repair for 20 shillings a year, and in which a given quantity of coal will be carbonized with less fuel. The brilliancy of the gas, and its additional purity, caused by drawing in (by means of the exhauster) a small portion of atmospheric air which makes the combustion complete, and renders a pure light without smoke. Mr. Broadmeadow has also made an important discovery applicable to the melting of iron ore in the blast furnace, to bring it to the state of pig iron, by which the blast may be obtained at a most inconsiderable expence. The quantity of gas made here is equal to that at any other gas works, and the quantity so superior that it may be used without injury to the most splendid apartments.—*Herts Mercury.*

The Arabs who serve as guides through the mountains near the second cataracts of the Nile, have a singular method of extorting presents from the traveller. They alight at certain spots, and beg a present; if it is refused, they collect a heap of sand, and mould it into the form of a small tomb, and then placing a stone at each of its extremities, that apprise the traveller that his tomb is made; meaning that henceforward there will be no security for him in that wilderness. Most persons pay a trifling contribution, rather than have their graves made before their eyes.

Den 18den Augustus, 1826.

BESTUURDERS van het Curaçoesche Departement der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, geven hierby aan alle Leden des Departements voornoemd kennis dat de Jaarlyksche Algemeene Vergadering van dit Departement gehouden zal worden op Woensdag den 13den September aanstaende, en maanen de respectieve Leden aan om allen als den tegenwoordig te zyn, ten einde een nieuw Bestuur voor den jaargang van 1826 & 1827 te kunnen verkiezen.

De Vergadering zal geopend worden met een aanspraak door den Voorzitter Mr. I. J. Rammelman Elsevier, en aanvang nemen des avonds te half zeven ure ter gewone plaats.

De Voorzitter des Departements voornoemd, Mr. I. J. RAMMELMAN ELSEVIER.

In kennis van my,

N. ANSLYN, Sec.